

til driftsregnskabet, vil have den virkning, at regnskaberne opstilles på en ensartet måde.

Bekendtgørelsen vil således fremme en generel standardisering af driftsregnskaber og derved give de lignende myndigheder bedre mulighed for at analysere regnskaberne og bedømme den enkelte skatteydere resultater sammenlignet med branchen eller erhvervet som helhed.

Spørgsmålet om, hvorvidt og i hvilket omfang der bør indføres egentlige standardregnskaber for visse erhvervsgrupper, herunder bl. a. landbrugere, har — sideordnet med spørgsmålet om mindstekrav til driftsregnskaber — været drøftet i ligningsrådet, men er blevet udskudt.

Kravet om standardregnskaber vil være et betydeligt mere omfattende indgreb over for de erhvervsdrivende end indførelsen af mindstekrav til driftsregnskabet og vil for skattevæsenets vedkommende forudsætte et nøje branchekendskab.

Spørgsmålet om standardregnskaber for de enkelte brancher eller erhverv er for tiden til overvejelse i ligningsdirektoratet, og det vil ved kommende møder med amtsligningsinspektørerne blive drøftet, hvilke brancher der egner sig herfor. Det er dog ligningsdirektoratets opfattelse, at man bør afvente erfaringerne med hensyn til indarbejdelsen af de generelle krav, før man går videre i sagen.

Spørgsmål 10:

Er man under de i besvarelsen af spørgsmål 9 omtalte overvejelser i ligningsdirektoratet af spørgsmålet om standardregnskaber opmærksom på det hensigtsmæssige i, at de regnskabsmæssige krav i henhold til skatte Lovgivningen samordnes med de regnskabsmæssige krav i henhold til momsloven?

Svar:

Statens ligningsdirektorat har om dette spørgsmål udtalt følgende:

„Ligningsdirektoratet er opmærksom på det hensigtsmæssige i, at de regnskabsmæssige krav i henhold til skatte Lovgivningen samordnes med de regnskabsmæssige krav i henhold til momsloven, og har under de stedfindende drøftelser med tolddepartementet rejst spørgsmålet om en nærmere

tilpasning af momsregnskabet med skatte-regnskabet.

Bestræbelserne går i første række ud på at søge momsregnskabs salgs- og købsbeløb således opdelt, at de direkte kan anvendes til kontrol med skatteregnskabet.“

Spørgsmål 11:

Der ønskes en redegørelse for, hvorledes skattevæsenet fører kontrol med, at arbejdsgiverne giver oplysning om alle udbetalinger af løn, herunder specielt for så vidt angår virksomheder med forskudt regnskabsår.

Svar:

Statens ligningsdirektorat har om dette spørgsmål meddelt følgende:

„Kontrollen med, at arbejdsgiverne giver oplysning om alle udbetalinger af løn, sker praktisk talt udelukkende gennem afstemning af den efter lønlisterne udbetalte samlede løn med det i arbejdsgiverens regnskab fratrukne beløb for arbejdsløn. Denne kontrol er ikke fuldstændig, da arbejdsgiverne er fritaget for at indgive lønlisteoplysning vedrørende udbetalinger til den enkelte lønmodtager på under 100 kr. i alt inden for året.

Kontrollen er i forbindelse med kildeskatten blevet udbygget ved bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 153 af 10. april 1969 om regnskabsførelse vedrørende A-indkomst og A-skat efter kildeskatteloven. Efter bestemmelserne heri skal arbejdsgiverne føre en særlig lønafregnskonto. Kontrollen med, at visse løntillæg og godtgørelser ikke føres på andre konti og derved holdes uden for lønsedlen og lønangivelsen, må udøves dels ved bilagsrevision, dels gennem den nu etablerede arbejdsgiverkontrol.

For virksomheder, der anvender forskudt indkomstår, stilles der i forbindelse med meddelelse af tilladelsen til anvendelse af det forskudte regnskabsår krav om, at virksomheden oplyser, hvorledes den i lønlisten angivne samlede lønudbetaling fordeler sig på hvert af de to regnskabsår, hvori lønudbetalingen er afholdt. Der gives herved tilsvarende mulighed for afstemning af den angivne lønudbetaling med den af virksomheden fratrukne lønudgift, som foreligger for virksomheder med regnskab, der følger kalenderåret.“